

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΔΕΛΤΙΩΝ

Διοικούσα Έπιτροπή

Ιω. Δ. Κανδήλης, Ε. Τούλ, Γ. Κούμouλος, Μ. Βαρνάβας, Κ. Μανωλκίδης, Γ. Δ. Παπαδημητρακόπουλος, Α. Κοντοράδης

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΔΟΣΙΟΣ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΩΣ ΧΗΜΙΚΟΥ

Τὸ σῶμα τῶν χημικῶν ὑπέστη τελευταίως μίαν ὀδυνηρὰν ἀπώλειαν. Μία φωτισμένη καὶ πολυσχιδῆς προσωπικότης, ὁ Κωνσταντῖνος Α. Δόσιος, δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὴν ζωὴν. Ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἀκούραστον καὶ ἐμπνευσμένον ἡγετικὸν στέλεχος, καὶ τὰ «Χημικὰ Χρονικά», τὰ ὁποῖα ἠτύχησαν νὰ τὸν συγκαταλέγουν μεταξὺ τῶν καλύτερων συνεργατῶν τῶν, αἰσθάνονται τὸ μεγάλο κενὸν τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη εἰς τὰς τάξεις τῶν.

Εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν τμήμα τοῦ παρόντος τεύχους ὁ καθηγητὴς κ. Δ. Χόνδρος, μὲ τὴν γνωστὴν γλαφυρότητά του, δίδει ἀνάγλυφον τὴν εἰκόνα τοῦ Κ. Δοσίου, ὡς ἐπιστήμονος καὶ φίλου Ἀλλὰ τὰ Χημικὰ Χρονικά ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀφήγησις τῶν λεπτομερειῶν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου ἑνὸς ἐκλεκτοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ὁ Κ. Δόσιος, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν τάξιν τῶν χημικῶν ὑπῆρξε πολύτιμος, δὲν ἐξαντλεῖται εὐκόλως. Ἡ τοιαύτη λαμπρὸν ὑπόδειγμα ὠλοκληρωμένης προσωπικότητος, τὴν ὁποῖαν οἱ χημικοὶ εἶχον τὴν τύχην ἐπὶ πολλὰ ἔτη νὰ συγκαταλέγουν μεταξὺ τῶν τάξεων τῶν

καὶ δι' αὐτὸ ἡ λεπτομερεστέρᾳ σκιαγράφησις αὐτῆς ἀποκτεῖ μορφήν διδασκαλίᾳ διὰ τοὺς μεταγενεστέρους.

Ἐπὶ τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἂς ἐπιτραπῆ λοιπὸν καὶ εἰς ἐμὲ, μετὰ τὰ ὅσα τόσοον παρασιατικὰ μᾶς ἀφηγεῖται ὁ καθηγητὴς κ. Χόνδρος, νὰ συμπληρώσω τὴν ἐξιστόρησιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως τοῦ ἀληθμονήτου καὶ σεβαστοῦ μας φίλου.

Ὁ Κ. Δόσιος ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸ 1873. Ἡ οἰκογένειά του, παλαιὰ ἀρχοντικὴ ἀπὸ τὴν Βλατση τῆς Μακεδονίας, ἀριθμοῦσε πολλὰ ἐπίλεκτα μέλη, διακρινόμενα διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν διὰ τὰς ἐπιστήμας. Ὁ δημοσιολόγος καὶ πολιτευτὴς Κων. Δόσιος ἦτο πάππος του, ἡ ποιήτρια Αι-

κατερίνη Δοσίου, τὸ γένος Μαυροκορδάτου, ἦτο μάμη του, ὁ Λέανδρος Κ. Δόσιος, ὁ διαπρεπέστερος Ἑλληὴν χημικὸς τοῦ παρελθόντος αἵδωνος, ἦτο θεῖος του. Ἀνατραφεὶς εἰς τοιοῦτον περιβάλλον καὶ μὲ τοιαύτην κληρονομικότητα, φυσικὸν ἦτο νὰ ἀγαπήσῃ ἀπὸ πολὺ μικρᾶς ἡλικίας τὰ γράμματα μὲ ἰδιαίτεραν μάλιστα

προτίμησιν πρὸς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας. Δι' αὐτὸ, ὅταν ἡ μητέρα του τοῦ ἀνέπτυξε τοὺς λόγους—λόγους οἰκονομικοῦς—οἱ ὁποῖοι συνηγοροῦσαν διὰ τὴν ἑνταξίαν του εἰς τὸ Πολεμ. Ναυτικόν, ὑπέκυσε εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς οἰκονομείας του, μετὰ μεγάλῃς του ὀμῶς λύπης. Ἐδῶσε ἐξετάσεις εἰς τὴν Σχολὴν Δοκίμων καὶ εἰσήχθη εἰς αὐτὴν ἀλλὰ δὲν παρημέλησε καὶ τὸν ἰδικόν του ἐνδομυχον πόθον. Ἐφρόντισε ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἰδικῶν του, νὰ δώσῃ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις εἰς τὸ γυμνάσιον καὶ κατόπιν ἐνεγράφη ἀπὸ τότε ὡς φοιτητὴς τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Βεβαίως, ἡ ἀπασχόλησις του εἰς τὴν Σχολὴν Δοκίμων καὶ κατόπιν εἰς τὸ ἐνεργὸν Πολεμ. Ναυτικὸν δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νὰ παρακο-

λουθῆσιν μαθήματα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὁ ἀξιωματικὸς ὁμῶς Δόσιος δὲν ἐλησμονοῦσε ποτὲ τὴν παλαιάν του ἀδυναμίαν καὶ ὅπου καὶ ἐὰν εὐρίσκειτο, δὲν ἔπαυσε νὰ ἐνδιαφέρεται καὶ νὰ μελετᾷ ποικίλα θέματα τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν. Εἰς τὸ Ναυτικὸν Σῶμα χάρις εἰς τὸν χαρακτήρα του καὶ τὴν πολύπλευρον μόρφωσιν του ἐπέβληθη πολὺ γρήγορα. Καὶ δι' αὐτὸ κατὰ τὴν ναυτικὴν του σταδιοδρομίαν ὁ ἰδιότυπος αὐτὸς ἄνθρωπος, ὁ εὐπατρίδης τὴν συμπεριφορὰν, ὁ ναυτικὸς τὸ ἐπάγγελμα καὶ ὁ ἐπιστήμων τὴν σκέψιν, ἐχρησιμοποίηθη ἐπανειλημμένως εἰς ἀναλόγους ἰδιαίτερας σημασίας θέσεις καὶ ἀποστολάς εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ Δόσιος τὰ χρόνια τοῦ ἐπέερασε κοντὰ εἰς τὴν θάλασσαν δὲν τὰ ἄφησε νὰ χαθοῦν ἀσκόπως ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης. Διότι, ἐκτὸς τῶν ἰδιατέ-

Ὁ Κ. Δόσιος, ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἀ. Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου, μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, μεταβαίνει περὶ, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ σώματος τῶν Χημικῶν, εἰς τὸν Τάφον τοῦ Ἀγνωστοῦ Στρατιώτου διὰ νὰ καταθέσῃ στέφανον (10ῃ Ἀπριλίου 1938. Φωτογραφία ἀνέκδοτος).

ι.
χ.
ν.
ις
ις
ου
υ.
Χ.
ις
ων

καὶ
μι-
αν

ρα-

ιον

οι-
διά

Σ
ΛΟΣ

ντα-
Χη-
ματι
κα-
τρίου
μετα-
σεως
ενεγ-

Συν-

ποσόν
καὶ ὀ-
ρησίου

ιατεῦς
Σ

ρων μελετών του, παρουσίασε μίαν εξαιρετον έργασίαν «περί κοραλλίων», ή όποία έτυχε μεγάλου βραβείου εις την έκθεσιν του Βορδών (1903).

Ός ήτο φυσικόν, μέσα εις τό στρατιωτικόν περιβάλλον, παρά την άρίστην άπόδοσιν του, δέν εύρίσκετο εις τό στοιχείον του. Καί δι' αυτό μετά τούς βαλκανικούς πολέμους, εις τούς όποιους συμμετέσχε ενεργώς άπό διαφόρων μαχιμών θέσεων, υπέβαλε την παραίτησιν του. Εις την ενεργείαν επανήλθε έκτοτε δύο φορές δια νά άποστρατευθή όριστικώς κατά τό 1922 με τόν βαθμόν του πλοιάρχου. Κατά την 10ετίαν αυτήν άπησχολήθη συστηματικώτερα με την μελέτην της Χημείας, ένώ παραλλήλως έχρησιμοποιήθη εις διαφόρους άνωτάτας θέσεις. Διετέλεσεν επ' άρκτεόν Νομάρχης Χίου και κατόπιν έξελέγη Βουλευτής Χίου, θέσιν όμως την όποιαν διετήρησε επί όλίγον διάστημα.

Άπό τό 1919, ό παλαιός έκ του μακρόθεν φοιτητής άποφασίζει νά δώση ούσιαστικώτερα μορφήν εις τας σπουδάς του και άρχίζει νά φοιτά κανονικά εις τό Πανεπιστήμιον και νά παρακολουθή τά μαθήματα του Χημικού Τμήματος. Όσοι έφοίτησαν τά χρόνια εκείνα, μεταξύ 1919 και 1921, θά ένθυσμούντι ένα σοβαρόν ώραϊον άνδρα, προχωρημένης ηλικίας, με σκούρο πάντοτε κουστούμι, νά κάθεται εις τά πρώτα θρανία, νά παρακολουθή με θρησκευτικήν άφοσίωσιν τας παραδόσεις και πολλάς φορές νά παίρνη μέρος εις τας συζητήσεις με τούς καθηγητάς του. Εις τά διαλείμματα άνεμινγύετο, με την άπλότητά του και τόν γνωστόν ένθουσιασμόν που τόν έχαρακτήριζε, εις τας θορυβώδεις συζητήσεις τών συμφοιτητών του και άνέπτυσσε με μαχητικότητα τας άντιλήψεις του. Παρά τά 46 χρόνια του συμμετείχε εις όλας τας έκδηλώσεις της φοιτητικής ζωής. Τό πηγαϊόν χιούμορ του και τό φιλοπαίγμον πνεύμα, αυτά τά χαρακτηριστικά του τά όποία διετήρησε άμετάβλητα μέχρι τά 82 του χρόνια, άσφαλώς θά τόν παρώτρυναν τότε νά πάρη μέρος και εις την πατροπαράδοτη φοιτητική «καζούρα», εάν δέν έτύγχανε νά συνδέεται με τούς περισσότερους άπό τούς καθηγητάς του με παλαιά προσωπική και οικογενειακή φιλία, πράγμα που τόν ήνάγκαζε νά παρουσιάζεται πολύ συγκρατημένος.

Την 4ην Δεκεμβρίου 1921 έδωσε πτυχιακάς έξετάσεις και έπήρε τό δίπλωμα τών Φυσικών Έπιστημών με τόν βαθμόν «Άριστα». Άπό τότε πλέον ό Δόσιος άπό άπλους μελετητής και φίλος της Χημείας εμφανίζεται ως επαγγελματίας χημικός και αφιερώνεται όλοψύχως εις την νέαν του ειδικότητα. Πάντοτε όταν ύπηρετούσεν εις τό Ναυτικόν, τόν επεφόρτιζαν με θέματα πυριτιδών και άλλα τεχνικής φύσεως, τώρα όμως, υπό την ιδιότητα του χημικού, του άνατίθεται έπισήμως ή διεύθυνσις του Ναυτικού Χημείου τό όποϊον ήδρευε τότε εις τόν Πολ. Ναύσταθμον.

Η πρώτη περίοδος της σταδιοδρομίας του Δοσίου ως χημικού είναι αφιερωμένη εις τό Χημείον αυτό, όπου, υπό την καθοδήγησιν του και με την βοήθειαν του έκ τών συνεργατών του, διακεκριμένου επίσης χημικού άειμνήστου Λουκά Γαλάτη, συντελείται έξαιρετική εργασία και ύπηρεσιακής και καθαρώς έρευνητικής μορφής. Κάθε χημικός που κατατάσσεται εις τό Ναυτικόν άποσπάται εις τό Χημείον και με τόν τρόπον αυτόν γύρω άπό τόν Δόσιον δημιουργείται σύν τω χρόνω ένα ιδικόν του έπιστημονικόν φυτώριον. Έκείνος με την ακατάβλητον ενεργητικότητά του διδάσκει, παροτρύνει, ενισχύει. Άλλά ή συμπάρασσις του δέν περιορίζεται μόνον εις τας αισθούσας του Χημείου του. Τό φιλόξενον άρχοντικό του είναι άνοικτό εις όλους και αισθάνεται ανυπόκριτον χαράν νά συγκεντρώνη τούς νέους έπιστήμονας γύρω του, νά συζητή μαζύ τους και με τούς ένθουσιασμούς του νά τονώνη τό ήθικόν τους. Τό σπίτι του μεταβάλλεται σε έπιστημονικό σαλόνι διαρκώς και δι' όλους άνοικτό.

Ό Δόσιος δέν άπέκτησε παιδιά αλλά θεωρεί όλους τούς νέους χημικούς παιδιά του και έπειδή γνωρίζει νά σπαταλά χωρίς φειδώ τά αισθήματά του, κυριολεκτικώς αφιερώνεται σ' αυτούς, αγωνιζόμενος με κάθε

τρόπο νά τούς βοηθήση. Καί ή ήθική του «συμβολή» δέν είναι εύκαταφρόνητος, διότι χάρις εις την έξέχουσα κοινωνικήν του θέσιν και τούς στενορού φίλικούς του δεσμούς μεταξύ του πολιτικού και του έπιστημονικού κόσμου ό καλός του λόγος δέν πηγαίνει ποτέ χαμένος.

Κατά τά χρόνια εκείνα άρχίζει ή πρώτη ώργανωμένη εμφάνισις της Χημείας εις την Ελλάδα, ως κλάδου έπιστημονικού και επαγγελματικού. Τότε ίδρύεται υπό όμάδος νεαρωτάτων χημικών και ή «Ένωσις Έλλήνων Χημικών (1924). Οί νέοι αναζητούν τούς ήγέτας του κλάδου και ως είναι φυσικόν οί γηραιοί τούς προσβλέπουν μετά δυσπιστίας. Ό Δόσιος, παρά τά 51 του χρόνια, νέος πάντοτε εις την ψυχήν και νέος εις τό έπάγγελμα, είναι έξ εκείνων που σπεύδουν πρώτοι νά ενισχύσουν την ιδέαν. Συμμετέχει του πρώτου Δ. Σ. της Ένώσεως και συνεργάζεται με ένθουσιασμόν δια νά τεθούν αι βάσεις της ώργανώσεως.

Κατά τά μεταγενέστερα χρόνια σπανίως μετέχει της διοικήσεως της Ένώσεως, αλλά δέν παύει νά εύρίσκεται εις την πρωτοπορίαν. Είναι πάντοτε παρών εις τας Συνελεύσεις και τας άλλας συλλογικάς έκδηλώσεις και με την φωτισμένην πείραν του, με την υπεράνω πάσης ιδιοτελείας σκέψιν του, με την πραότητα και άγάπην προς όλους, έξομαλύνει τας αντιθέσεις, διδει άγαθής συμβουλάς και κατορθώνει να έπιβάλλη τας καλύτερας λύσεις. Είναι τόσο ένδηλα τά αισθήματά του δια τούς συναδέλφους ως άτομα αλλά και ως σύνολον, ώστε μεταξύ αυτών έχει μόνον φίλους. Καί όταν άκούη, σπανίως, χάριν του γενικού κολου, εμφανίζεται δεύτερος κατά τας εκφράσεις, ποτέ δέν παρεξηγείται. Όλοι του άναγνωρίζουν την μεγάλην άγαθήν του προαίρεσιν.

Άλλά ό Δόσιος δέν περιορίζεται μόνον εις την Ένωσιν Έλλ. Χημικών. Καθώς παρουσιάζει ηύξημένον τό πνεύμα της συνεργασίας άνεμίχθη κατά καιρούς εις πλείστας ώργανώσεις και σωματεία έπιστημονικού και κοινωνικού ένδιαφέροντος. Τόν εύρίσκομεν άπό του 1902 ως μέλος του «Παρνασσού». Συμμετέχει της Έταιρείας τών Φυσικών Έπιστημών, της όποίας κατά τό 1924 είναι άντιπρόεδρος, εις εποχήν έξαιρετικής άκμης δι' αυτήν. Είναι έκ τών ενεργωτέρων μελών της Λέσχης Έπιστημόνων, συμμετέχων πάντοτε της διοικήσεως της, την όποιαν κατά τά τελευταία έτη, μετά μακράν περίοδον μαρασμώδη, επαναφέρει έκ νέου εις την ενεργόν ζωήν. Κατά τόν μακρόν του βίον συμμετέσχε πολυαριθμών τοιούτων ώργανώσεων μέχρι και τών τελευταίων χρόνων κατά τούς όποιους άπησχολείτο με τά ένθουσιασμό με τό Έθνικόν Ίδρυμα.

Ίκανότατος χειριστής της πέννας και γλαφυρότατος όμιλητής ύπήρξε παραγωγικώτατος εις την διάδοσιν τών γνώσεων της έπιστήμης. Έδωσε κατά καιρούς πολλάς αξιολόγους διαλέξεις εις την Έταιρείαν Φυσικών Έπιστημών, την Ε.Ε.Χ., τόν «Παρνασσόν» και άλλαχοι και επίσης έδημοσίευσε πολυάριθμα άρθρα επί της θεωρητικής και έφρημοσμένης χημείας, αλλά και επί άλλων γενικωτέρας φύσεως θεμάτων, δια τών περιοδικών «Έργα», «Δελτίον Φυσικών Έπιστημών», «Χημικά Χρονικά» και άλλων Έδημοσίευσεν επίσης πολλάς ένδιαφερούσας πρωτοτύπου μελέτας μεταξύ τών όποιων και ή διατριβή του «περί διηθήσεως», δια της όποίας κατά τό 1931 έλαβε τόν τίτλον του διδάκτορος.

Τό 1929, όταν επήλθεν ή συγχώνεσις τών διαφόρων κρατικών Χημείων υπό τό Γενικόν Χημείον του Κράτους, ό Δόσιος μετατάσσεται εις αυτό με τόν βαθμόν του Διευθυντού και βραδύτερον, τό 1931, του ανατίθεται ή Γενική Διεύθυνσις. Εις την νέαν του αυτήν θέσιν δεικνύει επίσης έξαιρετικήν δράσιν και με την γνωστήν Ικανότητά του εις τό νά συγκεντρώνη τούς άθρόπους περι αυτόν, παρά τό εύγενικόν και πρόον του χαρακτήρος του, έπιτυγχάνει την άρίστην διοίκησιν του εύπαθοϋς αυτού κρατικού ώργανισμού. Όραματίζεται τό Γενικόν Χημείον, προς έπιτυχή έκπλήρωσιν της μεγάλης άποστολής του, άρτίως επηνδρωμένον εις στελέχη και υλικόν και δι' αυτό εισηγείται εις τόν

Υπουργόν νέον ἀρτίωτερον ὄργανισμὸν τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ μὴ πραγματοποιήσις τοῦ μεγάλου αὐτοῦ σκοποῦ, τὸν ὅποιον ἤδη ἔχει τάξει εἰς ἑαυτὸν, τὸν ἀπογοητεύει καὶ τὸν ἀναγκάζει εἰς ἐνδειξιν διαμαρτυρίας, νὰ ἀπ'χωρήσῃ τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ 1934.

Ἐκτοτε ἀφιερώνεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς μελέτας του. Πλουτίζει διαρκῶς τὴν ἰδιόκτητον μεγάλην Βιβλιοθήκην του καὶ ἐνισχύει διὰ τῆς ἠθικῆς του συμπαροστώσεως τὴν διαρκῶς αὐξανόμενην τότε χημικὴν κίνησιν. Συμμετέχει εἰς τὰς διαλέξεις ἀνωτέρου ἐπιπέδου τὰς ὁποίας ὀργανώνει εἰς τὸ Χημεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ὁ καθηγητὴς κ. Καραγκούνης καὶ εἰς στενὸν κύκλον συγκεντρώνει εἰς τὸ σπίτι του τοὺς φίλους συναδέλφους δι' ἐπιστημονικὰς συζητήσεις.

Ἀπὸ τὸ 1935 ἡ Ἐνωσις ἀκολουθεῖ συνεχῶς τὴν αἰτιολογίαν. Τὸ 1936 ἐκδίδονται τὰ «Χημικά Χρονικά» καὶ ὁ Δόσιος εἶναι ἐκ τῶν πρώτων συνεργατῶν τῶν. Ὅταν ἀποφασίζεται ἡ ὀργάνωσις τοῦ Α' Πανελλην. Χημικοῦ Συνεδρίου, ἡ πρώτη δηλ. δημόσια ἐμφάνισις τῶν χημικῶν ὡς ὀργανωμένης ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς τάξεως, ἀναζητεῖται ὁ κατάλληλος Πρόεδρος. Εἰς τὴν ἱεραρχίαν τοῦ κλάδου ὑπάρχουν πολλοὶ ἄλλοι παλαιότεροι καὶ ἱκανότεροι αὐτοῦ, κανεὶς ὅμως δὲν θεωρεῖται ὅτι συγκεντρώνει τὰ ἐπιδικώμενα συνδεδεασμένα προσόντα. Τῆς καθολικῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τοῦ κλάδου, τῆς γενικῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, τῆς βαθείας κατανοήσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων καὶ τέλος τῆς κοινωνικῆς ἐμφανίσεως καὶ ἐπιβολῆς μεταξὺ τῶν ἰθυόντων καὶ γενικώτερον τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας τῆς χώρας. Δι' αὐτὸ, κατὰ γενικὴν ἐπιθυμίαν, ἀναλαμβάνει τὴν προεδρίαν τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀκολουθῶς τὴν προεδρίαν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Ὅσοι συμμετέσχον εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συνεδρίου, διατηροῦν ζωηρὰν τὴν ἀνάμνησιν τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν. Μέσα εἰς τὴν διαμάχην τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων γνώμων καὶ ἀντιτιθεμένων προτάσεων, ὁ Πρόεδρος Δόσιος, γαλήνιος καὶ ψῦξ ἡσυχίας, μετὰ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη, ἐπιτυγχάνει μετὰ τὴν ἀποδοξίαν νὰ μᾶς καθοδηγῇ πάντοτε εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον. Ἀστείρευτος εἰς γνώσεις, ἀποφθέγματα καὶ χαρακτηριστικὰ ἀνέκδοτα, κατάρθωνε νὰ συναρπάξῃ τοὺς ἀκροατὰς του καὶ πολλὰκις ἐπεμβοῖων διὰ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς διίσταμένους, μᾶς παρέσυρε ὅλους εἰς μίαν μακρὰν συζήτησιν, ἐνίστε μὲν ἐκτὸς θέματος, ἀλλὰ πάντοτε ἀπολαυστικὴν καὶ διδακτικὴν.

Ἐπιπλέον ἀπὸ ἐνὸς ἔτους προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας τὸ Συνεδριον ἔλαβε χώραν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν Προεδρίαν του μεταξὺ 10-17 Ἀπριλίου 1938 καὶ ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Ὁ ὀγκώδης Τόμος τῶν Πρακτικῶν αὐτοῦ, εἰς τὸν ὅποιον συνοψίζεται τὸ ὅλον ἔργον ἀποδεικνύει τὴν συντελεσθεῖσαν θαυμαστὴν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν τῶν χημικῶν, ἧς ἀπέτέλεσε σταθμὸν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς τάξεώς μας. Τὸ Α' Πανελλ. Χημικὸν Συνεδριον ὑπῆρξεν ὑποδειγματικὸν εἰς τὸ εἶδος του καὶ μᾶς ἔταξε τότε εἰς τὴν πρωτοπορίαν τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου τῆς Χώρας. Ἡ

δὲ τοιαύτη ἀρτίως ὀργανωμένη ἐμφάνισις μας κατὰ μεγάλον μέρος πρέπει νὰ ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συνεδρίου.

Αἱ ἐπακολουθήσασαι περιπέτειαι τῆς Ἑλλάδος καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς Ἐνώσεώς μας, ἀλλὰ καὶ ἡ συναίσθησις τῆς βαρείας ὑποχρεώσεως ἐναντι τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Α' Συνεδρίου, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα αἱ ἐκάστοτε διοικήσεις νὰ διστάζουν διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Β' τοιοῦτου. Ἀρχομένου τοῦ 1953 ἀνελήφθη τέλος μιά σχετικὴ προσπάθεια καὶ κατηρτίσθη προσωρινὴ Ὄργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ. Μετὰ πολλὰς ἀναζητήσεις Προέδρου καὶ πάλιν κατέφυγον εἰς τὸν Δόσιον. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὑρεθῇ ἄλλος μὲ τὰ ἀπαιτούμενα εἰδικὰ προσόντα. Ἐκεῖνος ἐδίστασε, ἠρνήθη ἐπιμόνως, ἀλλὰ τέλος ἐδέχθη. Παρ' ὅτι ἡ ἀπόδοσις τῶν 15 ἐτῶν δὲν τὸν εἶχε οὐσιαστικῶς μεταβάλλει, ἐπέμενε ὅτι εἶχε πολὺ γηράσει διὰ νὰ ἐπωμισθῇ τοιοῦτον βᾶρος. Ἦτο τότε 80 ἐτῶν καὶ ἔλεγε: «Τώρα πού μῆκα εἰς τὰ «-όντα» δὲν κάνω πλέον γιὰ τέτοιες δουλειές». Καὶ ἡμεῖς, πού ἐβλέπαμε τὴν ἀκατάβλητον νεανικότητα τοῦ πνεύματός του, εἶχαμε τὴν πεποιθήσιν καὶ τὸν διαβεβαιώναμε ὅτι καὶ ὅταν θὰ ξαναμῆ εἰς τὰ «-ήντα», θὰ φθάσῃ δηλ. τὰ ἐνεήντα, πάλιν ἐκεῖνον θὰ θέλουμε νὰ προεδρεύῃ. Δυστυχῶς ἡ εὐχή μας δὲν ἦτο γραμμένο νὰ πραγματοποιηθῇ.

Τὸ 1950 ἔλαβε καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν καὶ ἀκολουθῶς ἐξελέγη σύμβουλος αὐτοῦ, ὡς ἐκπρόσωπος τῶν συνταξιούχων. Ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐπὶ ἀρκετὸν συμμετέσχε τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου καὶ συνέβαλε εἰς τὴν πρόοδόν του. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν προσπαθειῶν τῆς διοικήσεως τῶν Χημικῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ ἐν λόγω οικονομικοῦ Ὄργανισμοῦ, ἴδρυσε μετὰ τῶν ἄλλων συνταξιούχων τὸν Σύλλογον Συνταξιούχων Χημικῶν καὶ τοῦτου διετέλεσε Πρόεδρος μέχρι τοῦ θανάτου του.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐτῶν αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1934 καὶ ἐντεῦθεν, τῶν ἐκτὸς τῆς ἐνεργουῦς ὑπηρεσίας, πέραν τῶν μελετῶν του, ἀπτησχολήθη μετὰ τὴν διοίκησιν διαφόρων Ἐταιρειῶν καὶ μετὰ ἀσφύρους κρατικὰς Ἐπιτροπὰς, ὡς ἡ τῶν Τελωνειακῶν Ἀμφισβητήσεων καὶ ἄλλαι. Ὁ τίτλος τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γ.Χ.Κ., ὅστις τιμῆς ἔνεκεν τοῦ εἶχεν ἀπονεμηθῆ ἰσοβίως, τοῦ ἔδιδε τὴν δυνατότητα νὰ παρακολουθῇ πολλὰς κρατικὰς ὑποθέσεις καὶ νὰ δίδῃ γνώμας ὑπὸ τὴν μορφήν τεχνικοῦ συμβούλου.

Ὁ Δόσιος ἠτύχησε εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν οἰκογενειακὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ εἰς τοῦτο τὸν ἐβοήθησε ὅχι τόσο ἡ σχετικὴ οικονομικὴ ἀνεσις, τὴν ὁποίαν σὺν τῷ χρόνῳ ἀπέκτησεν, ἀλλὰ πρὸ παντός ὁ μεγάλος ψυχικὸς καὶ πνευματικὸς του πλοῦτος. Ἡ ἀγάπη του πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἡ συνεχὴς ἀπασχόλησις μετὰ τὴν ἐπιστήμην τοῦ παρεῖχον τὴν ἀπόλαυσιν καὶ χαρὰν τῆς ζωῆς καὶ ὡς ἐκ τούτου τὴν εὐτυχίαν. Μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἦτο πλήρης ζωτικότητος χωρὶς καμμίαν ἐλάττωσιν τῶν ἐνθουσιασμῶν του—τῶν δραματισμῶν θὰ ἦτο ὁ ἐπιτυχέστε-

Ὁ Κ. Δόσιος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς φοιτήσεώς του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον (1919).

ρος όρος—διά τήν πρόδοον τής έπιστήμης και τών συμπεφορντων τής τάξεώς μας. Τήν τελευταίαν φοράν πού τόν συνήντησα εις τόν δρόμον, όπως ήτο ή συνήθειά του, με έπράβηξε εις τό άκρον διά νά συζητήσωμεν και έπειδή αι σκέψεις πού μου ανέπτυσε ήθελαν πολλήν ώραν, με έκάθησε εις τό πλησιέστερον κέντρον. Η συζήτησις ήτο διά τήν Χημικήν Έταιρείαν, ή κίνησις διά τήν ίδρυσιν τής όποιας ειχεν άρχίσει εις ένα στενόν κύκλον συναδέλφων από διετίας και εις αύτήν όπως ήτο έπόμενον, έπρωτοστατούσε.

Τήν 14ην Αύγουστου 1955, αίφνιδίως, χωρίς καμμίαν όδύνην, εύτυχής και ήρεμος κατά τήν στιγμήν τού θανάτου, όπως ύπήρξε και κατά τήν διάρκειαν τής μακράς του ζωής, έφυγε διά παντός. Δι' ήμάς όμως πού τόν έγνωρίσαμε από κοντά και είχαμε τήν τύχην νά συνεργασθώμε μαζί του, ή μεγάλη του φυσιογνωμία θά άνη πάντα ως μία φωτεινή και άγαπητή ανάμνησις, ως έν εξαίρετον ύπόδειγμα άνωτέρου ανθρώπου και άληθινού έπιστήμονος.

ΙΩ. Δ. ΚΑΝΔΗΛΗΣ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ Δ. Σ. ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Κατά τό διαρρεΰσαν από τής εκδόσεως τού προηγουμένου τεύχους χρονικόν διάστημα, τό Δ. Σ. τής Ένώσεως άπησολήθη με τά έπόμενα γενικής φύσεως επαγγελματικά θέματα.

1. **Έκπαιδευτικόν.** Έγένοντο διαθήματα εις τόν κ. Έ. Πουργόν τής Παιδείας και τούς κ. Δ/ντήν Ίδιωτικής Έκπαιδεύσεως και Γεν. Επιθεωρητήν Ίδιωτικών Σχολείων ένα έπιτραπή έ διορισμός τών χημικών και εις τήν ιδιωτικήν εκπαίδευσιν Έπίσης διά τήν άπλήξιν εκ τού εσχάτως ψηφισθέντος Νόμου τού περιορισμού τής προαγωγής τών χημικών—καθηγητών, έπιτροπομένης ταύτης και μέχρι τού 1ου βαθμού δηλ. τού γυμνασιάρχου, ως και τού περιορισμού τού χρονικού όρίου διορισμού των διά μίαν μόνον τριετίαν. Τό αίτημα διά τήν ιδιωτικήν εκπαίδευσιν έγένετο κατ' άρχήν δεκτόν και ήδη ύπεβλήθησαν αίτήσεις διά τήν τοποθέτησιν εις ιδιωτικά Σχολεία. Διά τήν μελέτην και έπεξεργασίαν σχεδίου Νόμου πρós προσαρμογήν τής διδασκαλίας τής Χημείας εις τήν Μ. Ε. συμφώνως πρós τās σημερινās άπαιτήσεις, τό Δ. Σ. θά καλέσθι έντός τού Οκτωβρίου σύσκεψιν καθηγητών τής Άνωτάτης και Μέσης Έκπαιδεύσεως.

2. **Άπολυθέντες χημικοί Γ.Χ.Κ.** Ύπεβλήθη όπόμνημα πρós τόν κ. Έ. Πουργόν τών Οικονομικών και τόν κ. Πρόεδρον τής Βουλής διά τήν επαναπόσληψιν τών δυνάμει τού Νόμου 2500 άπολυθέντων Χημικών τού Γ.Χ.Κ. Σχετικά διαθήματα έγένοντο και πρós τήν Γεν. Διεύθυνσιν τού Γ.Χ.Κ. ένα βοηθήση σχετικώς. Αί ένέργειαι τού Δ. Σ. επί τού θέματος τούτου συνεχίζονται.

3. **Μετεκπαίδευσις εις ύγειονομικήν Σχολήν.** Κατόπιν σχετικής έρεύνης έβεβαιώθη ότι ή σχετικός Νόμος εδρίσκεται έν ισχύϊ και κατ' άκολουθίαν είναι δυνατή ή φοίτησις εις τήν Σχολήν αύτήν χημικών μέχρι τού αριθμού 30. Τά μαθήματα διεξάγονται τās πρωϊνάς ώρας και διαρκούν έν έτος.

4. **Έλεγχος Βιομηχανιών.** Έγένοντο επί τού θέματος τούτου έπαφαί μετά τού Γεν. Επιθεωρητού Έργασίας κ. Χρυσ. Μαλαγαρόδη και τών άλλων άρμοδίων. Ήδη συγκεντρούνται εις τό Έπουργείον αι άπαντήσεις τών Βιομηχανιών επί τού τεθέντος εις αύτάς έρωτήματος περι προσλήψεως χημικών. Μετά 15ημέροιν, όποτε θά συμπληρωθή ή έρευνα αύτη, τό Έπουργείον, διά τής Επιθεωρήσεώς του, θά προδθί εις τās σχετικές καταγγελίας τών παραβατών τού Νόμου.

5. **Τροποποιήσις και επέκτασις τού Νόμου 3518.** Τό Δ. Σ. συνεχίζει τήν συγκέντρωσιν στοιχείων διά τήν μελετωμένην αναμόρφωσιν τού Νόμου αύτου. Έντός τού Οκτωβρίου θά κληθθί ή σχετική επί τού θέματος αύτου Έπιτροπή συναδέλφων διά τήν μελέτην και έπεξεργασίαν τού νέου σχεδίου Νόμου.

Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛ. ΧΗΜΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΩΜΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Τό Δ. Σ. άπέυτειλε ψήφισμα έντόνου διαμαρτυρίας πρós τās ξένας έπιστημονικές οργανώσεις και διά τού Έπουργείου Έξωτερικών πρós τās ξένας Κυβερνήσεις διά τήν άνευ ούδεμιās δικαιολογίας πρωτοφανή εις άγριότητα έπίθεσιν και καταστρεπτικήν μανίαν τού τουρκικού όχλου κατά τού έλληνικού στοιχείου τής Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης και λοιπής Τουρκίας. Ο διωγμός αύτός, ύπενθυμίζων εις άγριότητα τήν γενιτσαρικήν έποχήν και ή άνευ προηγουμένου καταστροφή έργων άπαραμίλλου τέχνης έπιβεβαιούν ότι ό λαός τής Τουρκίας ούδεμίαν εκπολιτιστικήν πρόοδον έσημείωσε από τήν πρώτην, πρós 500 έτών, εμφάνισιν του εις τήν Εύρώπην.

Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ—ΘΡΑΚΗΣ

Ο Σύ. δεσμος τών Χημικών Μακεδονίας—Θράκης διά ψηφισματός του τό όποϊον άπεστάλη, μεταξύ τών άλλων, και εις τήν Ε. Ε. Χ. εκφράζει τόν άποτροπισμόν του διά τούς πρωτοφανείς βανδαλισμούς τούς διαπραχθέντας ύπό τού τουρκικού όχλου εις βάρος τού έλληνικού στοιχείου και τās άνευ προηγουμένου καταστροφές τών Ιστορικών κειμηλίων και διαμαρτύρεται έντόνως ένώπιον όλοκήρου τού πεπολιτισμένου κόσμου διά τήν έπιδεικνυόμενην εις βάρος τής Έλλάδος αναληγσίαν και τήν καταπάτησιν τών άπαραγράπτων δικαίων της.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ο κ. Θεόδωρος Άργυρίου, χημικός, θά δώση σειράν μαθημάτων επί τής κατεργασίας τού έλαστικού πρós βιομηχανικήν ένήμερωσιν τών νέων συναδέλφων. Καλούνται οι ένδιαφερόμενοι όπως έγγραφώσι εις τόν πρós τούτο άνοιγόντα κατάλογον διερχόμενοι εκ τών γραφείων τής Ε.Ε.Χ.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Τό Δ. Σ. τής Ένώσεως έν συνεργασία πρós τήν καταρτισθείσαν εκ συναδέλφων Οικονομικήν Έπιτροπήν κατήρτισε τό πρόγραμμα ενεργειών διά τήν διεξαγωγήν εις εύρυτέραν κλίμακα τού μεταξύ τών χημικών έράνου. Πρós τούτο καθώρισε ύποεπιτροπές αίτινες θά κινηθούν πρós τόν σκοπόν αύτόν από τών άρχών Οκτωβρίου, δεδομένου ότι ή περίοδος τού θέρους ήτο άπρόσφορος λόγω τών διακοπών και τής άπουσίας πολλών εις τās έξοχάς.

Παρά τήν μη εισέτι έπίσημον έναρξιν τού έράνου, έδηλώθησαν, επί πλέον τών ήδη άναγγελθεισών, αι έξής νεώτεραι εισφορές:

Δημ. Παπουτσάνης	έδήλωσεν	ώς	α'	δόσιν	Δρ. 5000
Γω. Βουρλάκος	»	»	»	»	1000
Γεώργ. Σταματάκης	»	»	»	»	1000
Άναστ. Κώνστας	»	»	»	»	1000
Κ. Σακελλαρόπουλος	»	»	»	»	500
Θεόδ. Παπαδόπουλος	κατεβλήθησαν				» 500

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Μισθολογική θέσις τῶν χημικῶν. Ἡ Ἐνώσις εὐρίσκειται εἰς τὸ στάδιον τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐνεργειῶν διὰ τὴν ὑπογραφὴν νέας συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας χημικῶν. Καὶ εἰς τὸ στάδιον αὐτὸ τῆς προπαρασκευῆς πρέπει νὰ γίνῃ ἐντατικὴ προσπάθεια πρὸς διαφώτισιν τῶν ἰθύνοντων, τῆς κοινῆς γνώμης, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τῶν ἰδίων τῶν χημικῶν, ὡς πρὸς τὸ τί δικαιούνται καὶ ἐπομένως τὸ τί πρέπει ν' ἀπαιτήσουν. Ὅχι διὰ νὰ ἐπιτύχουν μίαν καλυτέραν θέσιν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴν διὰ πολλοὺς λόγους θὰ ἐδικαιοῦντο, ἀλλὰ ἀπλῶς διὰ νὰ ἔλθουν εἰς μίαν σχετικὴν ἐξίσωσιν πρὸς τοὺς ἄλλους ἐργαζομένους. Ἡ ἐπὶ ἔτη ἐξευτελιστικὴ τοποθέτησις τῶν χημικῶν εἰς τὴν μισθολογικὴν διαβάθμισιν τῶν δραχ. 1300 διὰ τοὺς πρωτοδιοριζομένους καὶ εἰς ἀνάλογα ἐπίπεδα ἐξαθλιώσεως διὰ τὰ ἡγετικά στελέχη τῆς βιομηχανίας, χημικοὺς μετὰ 30ετῆ πείραν, ἔχει δημιουργήσει δυστυχῶς κατὰ πτωσιν ἠθικοῦ καὶ συνειδήσεως τῆς πραγματικότητος. Ἀκόμη καὶ οἱ ἴδιοι οἱ χημικοὶ ἔχουν σήμερον συγκεχυμένην εἰκόνα καὶ ἡλαττωμένον τὸ σθένος ὅπως ἀξιώσουν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα, κατὰ παράβασιν πάσης ἀντιλήψεως δικαίου, τοὺς ἐστέρησαν ἐπὶ τόσα ἔτη. Ὅταν τὸ μέσον ἡμερομισθίου τοῦ ἀνεπίκευτου ἐργάτου, τῆς κατωτέρας δηλ. μισθολογικῆς κατηγορίας ἐργαζομένου, κατὰ τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, εὐρίσκειται, ὑπολογιζόμενον εἰς παλαιὰς δραχμάς, ἠδηγμένον ἐν σχέσει μετὰ τὸ προπολεμικὸν κατὰ 758 φορὰς, δηλ. εἶναι τιμαριθμικῶς προσηρμοσμένον πρὸς τὸ σημερινὸν κόστος ζωῆς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἐπιχειρήματα διὰ νὰ μὴ ἐπικρατήσῃ ἀμέσως τὸ αὐτὸ μέτρον καὶ διὰ τοὺς χημικοὺς. Τὸ ζήτημα ἐπομένως τῆς τοποθετήσεως τῶν ἀξιώσεών μας ἀπλοποιεῖται, ἐάν ἡ παλαιὰ προπολεμικὴ μας σύμβασις, μετὰ κλιμάκωσιν ἀπὸ 5.000—10.000 προπολεμικῶν δραχμῶν, ἡ ὁποία συνετάχθη μετὰ μακρὰν καὶ ἐξονυχιστικὴν ἔρευναν τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ σχέσεων τῆς Χώρας, προσαρμοσθῇ τιμαριθμικῶς. Λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ σημεριναὶ συνθηκαὶ ζωῆς διὰ τοὺς ἐπιστήμονας καὶ ἰδίᾳ τοὺς τεχνικοὺς, τοὺς ἠναγκασμένους νὰ παρακολουθοῦν κατὰ διάφορον τρόπον τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπιστήμης τῶν, τοὺς ὑποχρεώνει εἰς ἠδύμενας δαπάνας, μὴ ὑφισταμένας προπολεμικῶς, ἡ τοιαύτη τακτοποίησης τοῦ μισθολογικοῦ ζητήματος ἀποτελεῖ σχετικὴν μόνον ἰκανοποίησιν τῶν δι' αὐτοὺς στοιχειωδῶν ἀναγκῶν ζωῆς.

Οἱ χημικοὶ οἱ ἀγνοοῦντες τὴν Ἐνωσιν δίκαιον δὲ ἦτο νὰ ἀγνοηθοῦν. Ὑπάρχουν συνάδελφοι, εὐτυχῶς ἐλάχιστοι, οἱ ὅποιοι ἐπειδὴ ἠτύχησαν, ἐκ λόγων τύχης, νὰ καταλάβουν μίαν ἀνεκτὴν ἐπαγγελματικῶς θέσιν, ἀπέχουν ἐπιδεικτικῶς κάθε ἐκδηλώσεως συλλογικῆς καὶ κάθε συμμετοχῆς εἰς τὴν κίνησιν τῆς Ε.Ε.Χ. Παρ' ὅτι κατὰ Νόμον εἶναι ὑποχρεωτικῶς μέλη αὐτῆς, καταχρόνιοι τῆς ἀνεκτικότητος τὴν ὁποίαν δεικνύει ἡ Ἐνωσις, ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου αὐτοῦ, οὐδέποτε ὑπῆρξαν ἐνεργὰ μέλη αὐτῆς ἢ ἐνδιεφέρθησαν νὰ πληροφορηθοῦν τὸ πῶς ἐργάζεται, τί ἐπιδίδκει καὶ τί ἐπιτυγχάνει. Ὡς δικαιολογία προβάλλεται ὅτι ἡ ἀπασχόλησις ἐπὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν, τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς συνεργασίας, εἶναι σπατάλη χρόνου δι' ἕνα σοβαρὸν, ὡς ἐκεῖνοι, ἐπιστήμονα, ἢ ὅτι ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Ἐνώσεως δὲν εἶναι τοῦ ὕψους ἢ τῆς ἰκανότητος τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιθυμοῦσαν καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ ἀπέχουν. Καὶ οὕτε θέλουν νὰ σκεφθοῦν ὅτι ἰδικόν των ζήτημα εἶναι νὰ ἐπιτύχουν, διὰ τῆς ἐνεργοῦ των ἀναμίξεως, τὴν ἐπιθυμητὴν ἀλλαγὴν προσώπων ἢ ἐφαρμοζομένων συστημάτων. Ἡ τοιαύτη ἀρνητικὴ θέσις ἀποτελεῖ πρόκλησιν κατὰ τῆς μεγάλης μερίδος τῶν χημικῶν, οἱ ὅποιοι συνασπισμένοι περὶ τὴν ἐπίσημον ὀργάνωσίν των, μοχθοῦν διὰ τὴν προάσπισιν τῶν συμφερόντων τῆς τά-

ξεως καὶ τὴν ἀνάδειξιν καὶ ἐπιστημονικὴν πρόοδον αὐτῆς. Ἐχουν τελείως ἀπαράδεκτον καὶ ἐσφαλμένην ἀντίληψιν καὶ δὲν δικαιούνται νὰ ἀποκομίσουν τὰ ὠφελήματα, ἀπὸ ἐπιτυχάνονται διὰ τῆς συλλογικῆς προσπάθειας τῶν ἄλλων. Ἐν τούτοις, ἡ πείρα ἔχει ἀποδείξει, ὅτι πρῶτοι καρποῦνται αὐτοί. Καὶ τῶν ἐκάστοτε μισθολογικῶν ἐπιτεύξεων, καὶ τῆς ἄλλης ἐπαγγελματικῆς προστασίας καὶ ἐν καιρῷ τῆς προστασίας τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως. Ἐν τούτοις, παρ' ὅτι πάντοτε γίνονται κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν δεκτοί, τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ. Δὲν εἶναι δίκαιον ἐκεῖνοι μόνον νὰ ἐπιδεικνύονται ὡς εὐφρεῖς καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ ἀφελεῖς ἀλλὰ μακρόθυμοι, πάντοτε νὰ πληρώνουν καὶ νὰ στηρίζουν διὰ τοῦ μόχθου των τὰς ὀργανώσεις, διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ τοὺς παρουσιάσουν ἐτοιμοὺς τοὺς καρποὺς των, διὰ νὰ τοὺς δρέψουν ἀκόπως καὶ σχεδὸν ἀδαπάνως. Ἡ νέα διοίκησις τῆς Ἐνώσεως ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ μελετήσῃ σοβαρῶς τὸ θέμα καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ αὐστηρὰ νομοθετικὰ μέτρα. Ἡ ἐπίτευξις αὐτῶν εἶναι εὐχερῆς. Κανεὶς δὲν πρέπει ἐφ' ἐξῆς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ λέγεται ἐν Ἑλλάδι χημικὸς καὶ νὰ ἐπαγγέλλεται τὸν χημικόν, ἐάν δὲν εἶναι ἐνεργὸν καὶ μὴ χρονικὴν συνέχαιαν μέλος τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ ἐάν δὲν καταβάλλῃ τακτικῶς καὶ ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς δυναμικότητός του τὴν συνδρομὴν του ὑπὲρ αὐτῆς. Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀσφαλίξῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τὸν χρόνον τῆς ἐπαγγελματικῆς του ἀπασχολήσεως, ἐάν ἀντιστοίχως δὲν ἦτο διὰ τὸν χρόνον αὐτόν, ταμειακῶς τακτοποιημένων μέλους τῆς Ἐνώσεως. Χημικὸ ἐκτός τῆς Ἐνώσεως εἶναι ξένος τῆς οἰκογενείας μας καὶ πρέπει νὰ ἀποκλεισθῶν τῆς προστασίας τῆς.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Χημικοῦ πρέπει νὰ γίνῃ εὐρύτερον γνωστῆ. Εἰς τὴν ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα «Τὰ Νέα» ἐδημοσιεύθησαν τελευταίως τρία ἐνδιαφέροντα ἄρθρα τοῦ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου κ. Τάκη Μαρκοπούλου, μέλους τοῦ Δ. Σ. τῆς Ε.Ε.Χ., διὰ τῶν ὁποίων τὸ εὐρύτερον κοινὸν πληροφορεῖται τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος ἐξέλιξιν τῆς χημικῆς ἐπιστήμης, τὴν σημερινὴν δημιουργικὴν ἀποστολὴν τῆς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνάγκην εὐρυτέρας διαδόσεως τῶν γνώσεων αὐτῆς. Ἡ δι' αὐτῶν συμβολὴ τοῦ κ. Μαρκοπούλου εἰς τὴν ἐπιβαλλομένην προσπάθειαν ὅπως ἡ χημεία, ὡς ἐπιστῆμη καὶ ὡς θεμελιώδης παράγων τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου, γίνῃ ἀληθῶς γνωστῆ μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ, εἶναι ἀξία ἰδιαιτέρου ἐπαινοῦ. Τόσον αἱ ὀργανώσεις μας ὅσον καὶ τὰ πρὸς τοῦτο ἰκανὰ ἄτομα ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ προβοῦν συστηματικῶς εἰς τὴν διαφώτισιν αὐτὴν, χάριν ὅχι μόνον τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῆς τάξεώς μας, ἀλλὰ περισσότερο πρὸς χάριν τῆς εὐρυτέρας μορφώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ. Διότι ἡ ἀντίληψις περὶ τῆς χημείας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς εἶναι τελείως θολὴ καὶ ἀκαθόριστος. Τὸ τί κάνει ὁ ἱατρός, ὁ δικηγόρος, ὁ μηχανικὸς τὸ γνωρίζουν ὅλοι, κανεὶς ὅμως, οὕτε ἀκόμη ἐν πολλοῖς ἢ πνευματικῆ ἡγεσία μας, δὲν γνωρίζει τὴν ἀποστολὴν τοῦ χημικοῦ. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀγνοία, ἢ ἔστω ἡ ἀσάφεια, εἶναι δημιουργὸς μεγάλης ζημίας, τόσον διὰ τὴν θέσιν τοῦ χημικοῦ ὡς ἐπιστήμονος καὶ ἐπαγγελματίου μεταξὺ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ὅσον καὶ κατὰ μείζονα λόγον διὰ τὴν πληρεστέραν ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλοῦτου τῆς Χώρας. Διότι εἰς αὐτὴν πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἢ ἐπικρατοῦσα ἀχαρακτήριστος στενότης ἀντιλήψεων, ἢ ἐξ ἀδαημοσύνης ἐσφαλμένη νοοτροπία τοῦ νὰ φειδωλεύονται ἀπιστεῦτως τὰ ὑλικά, πνευματικά καὶ τὰ ποικίλα τεχνικὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνον οἱ χημικοὶ καὶ γενικώτερον οἱ τεχνικοὶ μας θὰ δυννηθοῦν νὰ καταστοῦν ἀληθῶς παραγωγικοί. Ὁραματίζονται ἀπὸ τῶν γραφείων των, οἱ οἰκονομολόγοι καὶ οἱ ἄλλοι ποικίλοι ἰθύνοντες, ἐκβιομηχάνισιν, χωρὶς τὴν ἀπαιτουμέ-

νην τεχνικήν προμελέτην και προπαίδευσιν, χωρίς χημικούς, χωρίς τὰ εργαστήρια έρεύνης και άλλα απαραίτητα τεχνικά μέσα. Παραγγέλλουν και δαπανούν εύχερως διά τας μηχανάς, αλλά αγνοούν τελείως τὸ ἔμψυχον ὕλικόν, τὸ ἀπαραίτητον διά τήν κίνησιν και αξιοποίησιν τών. Τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Μαρκοπούλου, εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν τῆς διδασκαλίας τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῆς δημιουργικῆς ἀποστολῆς τῆς Χημείας, ἐπιβάλλεται νὰ ἀκολουθήσῃ συστηματικώτερα και ὀργανωμένη διαφώτισις, πρὸς τὰ ἄνω και πρὸς τὰ κάτω, προερχομένη ἀπὸ τὴν "Ένωσιν Έλλ. Χημικῶν και τὰ ἄλλα ἀρμόδια ἱδρύματα και ὀργανώσεις.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΠΕΡΙ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΧΗΜΙΚΩΝ

Αὔξησης εἰσφορῶν ἠσφαλισμένων

Ὡς ἔχομεν προαναγγέλει διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 47466/Σ1086/1955 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Έργασίας, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 157/27.8.55 τεῦχος Β' φύλλον τῆς Έφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἀξάνονται ἀπὸ 1ης προσεχοῦς Νοεμβρίου αἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφοραὶ τῶν ἠσφαλισμένων τροποποιουμένου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9 ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ.

Ὅτω διά τοὺς χημικοὺς τῆς βιομηχανίας, δημοσίου ὑπαλλήλους και γενικῶς τοὺς παρέχοντας ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἢ μηνιαία ἀτομικὴ εἰσφορὰ καθορίζεται εἰς δραχμ. 50. Διά τοὺς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας και ἀσκοῦντας ἴδιαν ἐπιχείρησιν ἢ τοιαύτη εἰσφορὰ ὀρίζεται εἰς δραχμ. 80. Καὶ ἢ ἀντίστοιχος μηνιαία εἰσφορὰ ἐκ μέρους τοῦ ἐργοδότη ὀρίζεται δι' ἕκαστον ὑπ' αὐτὸν χημικόν εἰς δραχμ. 50.

Αἱ ἐφ' ἅπας καταβολαὶ ὀρίζονται, διά τὸν τὸν πρῶτον ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀσφάλισιν, διά τὸν γάμον ἢ γενικώτερον τὴν προστασίαν οἰκογενείας δραχμ 300 και δι' ἕκαστον ἀσφαλιζόμενον τέκνον δραχμ. 100.

Τέλος ὀρίζεται εἰσφορὰ δραχμῆς μιᾶς δι' ἕκαστην ἐκτελουμένην παρά χημικὴν, μικροβιολογικὴν ἢ βιολογικὴν ἀνάλυσιν.

Διά μεταβατικῆς διατάξεως προβλέπεται ὅτι αἱ καθυστερούμεναι εἰσφοραὶ χημικῶν ἢ ἐργοδοτῶν, αἱ πρὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1955, δύνανται νὰ ἐξοφληθῶσιν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἢτοι μέχρι 26ης Φεβρουαρίου 1956, μὲ τὴν παλαιὰν τιμὴν τῶν δραχμ. 24 διά τὸν χημικόν, δραχμ. 16 διά τὸν ἐργοδότην και δραχμ. 48 διά τὸν ἐλευθέρου ἐπαγγελματίαν. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας αὐτῆς ἅπασαι αἱ ἐκ τοιαύτης αἰτίας ὀφειλαὶ πρὸς τὸ ταμεῖον θὰ καταβληθῶσι βάσει τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῆς τελευταίας ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Σημειοῦται ὅτι αἱ κεφαλαιοποιημένα ὀφειλαὶ τῶν ἠσφαλισμένων, αἱ προερχόμεναι ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως προὔπηρεσις, ἢτοι ἐκ τῶν ἐτῶν ἀπασχολήσεως αὐτῶν τῶν πρὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ταμείου (1942) παραμένουν αἱ ἴδιαι, ὑπαγόμεναι μόνον κατὰ τὰ γνωστὰ εἰς τὴν προσαύξησιν ἐκ τῶν τόκων καθυστερήσεως καταβολῆς. Ἀλλὰ τοῦτο μόνον δι' ἐκείνους οἵτινες ἔχουν προβῆ ἤδη εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῶν, διά ὑποβολῆς σχετικῆς αἰτήσεως και ἐπισημῶν πιστοποιητικῶν πρὸς τὸ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου. Ἐκεῖνοι οἵτινες ἠμέλησαν τὴν διαδικασίαν ταύτην θὰ ὑποβάλουν αἰτήσιν δι' ἀναγνώρισιν προὔπηρεσις μετὰ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν, θὰ καταβάλουν δὲ και τὰς ὀφειλάς ταύτας βάσει τοῦ νέου τιμολογίου τῶν δραχμ. 50 κατὰ ἀναγνωρίζομενον ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως μῆνα.

Εὐεργετικὴ διάταξις πρὸς συνταξιοδότησιν τυφλωθέντων χημικῶν

Διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 37377/Σ.891/1955 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Έργασίας δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 118/6.7.55 τεῦχος Β' φύλλον τῆς Έφημ. τῆς Κυβερνήσεως προστίθεται διάταξις εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 24 ἄρθρον

τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου δυνάμει τῆς ὁποίας παρέχεται ἢ προβλεπομένη κατωτάτη σύνταξις ἀναπηρίας εἰς χημικοὺς Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀπωλέσαντας ὀριστικῶς τὴν ὄρασιν τῶν πρὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ταμείου. Ὅσοι δέον νὰ τυγχάνωσι τακτικά μέλη τῆς Ένώσεως Έλλήνων Χημικῶν, νὰ περιλαμβανῶνται εἰς τὸ κατὰ τὸ 1926 ἐκδοθὲν μητρῶν τῶν χημικῶν και νὰ ἔχωσιν ὑποβάλει ἐντὸς τῆς πρώτης διετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ταμείου τὴν προβλεπομένην δι' αὐτὸ ἀπογραφικὴν δήλωσιν. Ἡ σχετικὴ αἰτήσις διά τὴν συνταξιοδότησιν δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

Βάσει τῆς ἐν λόγῳ νέας διατάξεως ἐσυνταξιοδοτήθη διά τῆς ἐλαχίστης αὐτῆς συντάξεως ἀναπηρίας ὁ παλαίμαχος ἄπορος χημικός κ. Φράγκος, τυφλός ἀπὸ τοῦ 1936.

Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν Ένωσιν Έλλ. Χημικῶν προϋπόθεσις διά τὴν συνταξιοδότησιν

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου μελετᾷ τὸ θέμα ὅπως διά σχετικῆς διατάξεως συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ Καταστατικόν κατοχυρωθῇ οὐσιαστικώτερον ἢ ὑφιστάμενην συνεργασία τῶν δύο ἀδελφῶν ὀργανώσεων τῶν χημικῶν, ἢτοι τῆς Ένώσεως Έλλ. Χημικῶν και τοῦ Ταμείου Έπικ. Ἀσφ. Χημικῶν. Διότι δὲν εἶναι ἐπιτετραμένον νὰ γίνωνται δεκτοὶ πρὸς ἀσφάλισιν χημικοὶ ἀγνοοῦμενοι παρὰ τῆς οἰκείας ἐπαγγελματικῆς τῶν ὀργανώσεως. Δεδομένου ὅτι ἀσφαλιζόμενοι εἰς τὸ Ταμεῖον μόνον οἱ ἐπαγγελλόμενοι τὸν χημικόν και ὄχι ὄλοι οἱ ἔχοντες τὸν τίτλον τοῦ χημικοῦ και δεδομένου ὅτι διά τοὺς ἐπαγγελλομένους ἴδια χημικοὺς ἢ συμμετοχῆ τῶν εἰς τὴν Ένωσιν Έλλ. Χημικῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ, μόνον δὲ δι' αὐτῆς δύνανται νὰ πιστοποιηθῇ ἐπισημῶς ἢ ἰδιότης τοῦ ἐργαζομένου, ἐξυπακούεται ἢ τοιαύτη παράλληλος ἐνεργὸς συμμετοχῆ. Βάσει τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἐπισημῶς θεσπιζομένης, διά τὴν ὑπαγωγὴν εἰς ἀσφάλισιν ὀρισμένου χρόνου ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως ἐνός χημικοῦ, θ' ἀπαιτῆται, πλὴν τῶν ἄλλων πιστοποιητικῶν, και βεβαίωσις τῆς Ε.Ε.Χ. περὶ ἐγγραφῆς του εἰς αὐτὴν και ἀντιστοίχου χρονικῶς ταμειακῆς τακτοποιήσεως.

ΚΙΝΗΣΙΣ

ΤΟΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΔΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Τὸ ἰδιόκτητον ἐντευκτήριον τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Μακεδονίας—Θράκης

Εἶναι γνωστὴ ἢ δραστηριότης τὴν ὁποίαν πάντοτε παρουσιάζει ὁ Σύνδεσμος Χημικῶν Μακεδονίας—Θράκης. Ἀριθμεῖ ἡδη 130 μέλη, τὰ ὁποῖα ἅπαντα ἐπιδεικνύουν ἐνεργοτάτην συμμετοχὴν και ἐνδιαφέρον δι' αὐτόν, ἐνισχύοντα τὰς προσπάθειάς του ὄχι μόνον ἠθικῶς ἀλλὰ και διά σημαντικωτάτων χρηματικῶν εἰσφορῶν. Αἱ ἐκάστοτε διοικήσεις ἐιργάσθησαν μετὰ ἀληθινοῦ ἐνδιαφέροντος και πρὸ παντός ἐπεδίωξαν και ἐπέτυχον νὰ κινήσῃ τὴν συνεργασίαν τῆς τοπικῆς βιομηχανίας, ἢτις κατέστη ἀληθινὸς συμπαράστατός τοῦ Συνδέσμου.

Ἀποτέλεσμα τῆς συνδεδεασμένης αὐτῆς δράσεως εἶναι ὅτι ὁ Σύνδεσμος ἀπέκτιψε τελευταίως εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν ἔθραν αὐτοῦ, ἰδιόκτητα γραφεῖα μετὰ πολυτελοῦς ἐντευκτηρίου εἰς νεότευκτον μέγαρον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀριστοτέλους. Πρόκειται περὶ εὐρυχώρου διαμερίσματος πληροῦντος ὄλας τὰς συγχρόνους ἀνάσεις και ἱκανοποιούντος μὲ τὸν καλύτερον τρόπον τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὀργανώσεως.

Τὸ διαμέρισμα αὐτὸ ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἓνα προθάλαμον, μίαν μεγάλην πολυτελῆ αἴθουσαν, δυναμένην ἀνέτως νὰ περιλάβῃ 100 καθήμενους, μίαν μικροτέρην διὰ συζητήσεις και συγκεντρώσεις εἰς περιωρισμένον κύκλον, ἓν δωμάτιον προοριζόμενον διὰ τὴν βιβλιοθήκην, ἓν δωμάτιον διὰ γραφεῖον και ἓν μαγειρεῖον. Ἡ ἐπιπλοῦσις δὲν ἔχει τοποθετηθῆ, διότι ἐδρῆσται ὑπὸ κατασκευῆν, και δι' αὐτὸ δὲν ἔχουν γίνεαι ἀκόμη τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια. Δαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ συνάδελφοι Θεσσαλονίκης ἔχουν ἐξαιρετικόν ἐνδιαφέρον διὰ τὸν Σύλλογον

των και στενόν σύνδεσμον μεταξύ των, τὸ νέον αὐτὸ ἐντυκνήριον, τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργήσῃ ὑπὸ μορφὴν λέσχης, θ' ἀποδῆ ἕνας ἐξαιρετος συνδετικὸς κρίκος ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς τοπικῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς κινήσεως τῶν χημικῶν.

Τὸ νέον Δ. Σ. τοῦ συνδέσμου, περὶ τοῦ ὁποῖου ἐγράψαμεν εἰς προγενέστερον τεῦχος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν, τοῦ γνωστοῦ διὰ τὴν δρᾶσιν καὶ τὸ συναδελφικὸν ἐνδιαφέρον, καθηγητοῦ κ. Γ. Βάρβογλη, ἐπιτελεῖ οὕτω θαύματα. Τὸ παράδειγμα τὸ ὁποῖον μᾶς δίδει ὁ μικρὸς εἰς ἀριθμὸν μελῶν ἀλλὰ μεγάλως εἰς ἔργα Σύλλογος τῶν Χημικῶν τῆς Θεσσαλονίκης εἶναι ἐξαιρετικὸν καὶ ἀξίζει ἀναλόγου μιμήσεως ὑπὸ τοῦ Κέντρου.

Τὰ Χημικά Χρονικά, μετὰ τὴν ἐπίσημον λειτουργίαν τῶν νέων αὐτῶν γραφείων, ἐπιφυλάσσονται ν' ἀσχοληθοῦν λεπτομερέστερον μετὰ τὴν συναδελφικὴν κίνησιν τῆς Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΟΥ κ. ΖΑΧΑΡΙΑ ΠΕΡΙ ΕΙΝΣΤΕΙΝ

Τὸ εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος (Τόμος 20 Α, τ. 8-9, σελ. 86-87) καταχωρηθὲν δημοσίευμα τοῦ κ. Πρ. Ζαχαρία, Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Ε.Μ.Π., ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ ἀλήθεια διὰ τὸν Einstein», εἰς ἀπάντησιν τοῦ προγενεστέρως δημοσιευθέντος ἄρθρου τοῦ κ. Δ. Χόνδρου, Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Π.Α., διὰ τὸ ἔργον τοῦ Albert Einstein (Τόμος 20 Α, τ. 7, σελ. 41-45), προσκάλεσε πολλὰς συζητήσεις μεταξὺ τοῦ σώματος τῶν χημικῶν.

Ἡ πλειοψηφία ἐβρέθη εἰς ἀντίθεσιν καὶ ἐσχολίαις δυσμενῶς τὸ δημοσίευμα τοῦ κ. Ζαχαρία, εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἰδικῶν του ἐπιστημονικῶν δοξασιῶν ἤρυσθη ἐπιχειρήματα καὶ ἐκ φυλετικῶν καὶ κοινωνικῶν θεωριῶν ἀπαραδέκτων σήμερον. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Δρος κ. Κ. Γ. Μακρῆ, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν ἐν συνεχείᾳ, ἀντιπροσωπεύει χαρακτηριστικῶς τὰς ἀπόψεις αὐτάς.

Πέραν τῶν τοιαύτης φύσεως ἐκδηλώσεων, ὁμᾶς ἐκ 56 χημικῶν, πλὴν ἐξαιρέσεών τινων, ὄλων νεωτέρων, ὑπέγραψε καὶ ἀπέστειλε διαμαρτυρίαν εἰς τὴν ὁποίαν κυρίως ἐπικρίνει τὴν Δ.Ε. διότι ἐπέτρεψε τὴν καταχώρησιν τῆς κρίσεως τοῦ κ. Ζαχαρία. Ἡ ἐν λόγῳ διαμαρτυρία, κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε., δὲν ἐθεωρήθη δημοσιεύσιμος, διότι δὲν ἀποτελεῖ συζήτησιν ἐπὶ ἐπιστημονικοῦ ἢ ἐπαγγελματικοῦ θέματος, ἀλλὰ πολιτικὸν ἔλεγχον τῆς διοικήσεως τοῦ Περιodikou, τῆς προσφάτως ἐκλεγεσίσης καὶ τοχούσης πανηγυρικῆς πλειοψηφίας. Ὁ ἔλεγχος εἶναι ἀντικείμενον τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τοῦ σώματος καὶ ἔχει τὸν πολυτίμων στηλῶν τῶν Χημικῶν Χρονικῶν. Ὁ ἐκ τῶν μειοψηφισάντων ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης σύμβουλος τῆς Δ.Ε. κ. Κ. Α. Μανωλίδης, συνταυτίσας τὴν περαιτέρω παραμονὴν του εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐν λόγῳ διαμαρτυρίας, ὑπέβαλε τὴν τὴν παραίτησίν του, ἣτις καὶ ἐγένετο ἀποδεκτὴ.

Ἡ Δ.Ε., παρ' ὅτι δεσμεύεται ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς (ἄρθρ. 20 § 3) καὶ δὲν τῆς ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνῃ θέσιν εἰς τοιαύτας ἐπιστημονικὰς συζητήσεις μεταξὺ Καθηγητῶν Ἄν. Σχολῶν, διότι τὴν εὐθύνῃ τῶν γραφομένων των φυσικῶν εἶναι νὰ φέρουν ἀκεραίαν οἱ ἴδιοι, κατόπιν τῆς ἐκτάσεως τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ ζήτημα, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ δηλώσῃ τὰ κάτωθι :

Τὸν μέγαν σοφὸν Albert Einstein ἐθεώρησε ὑποχρεωσίν τῆς νὰ τιμῆσῃ δεόντως ὡς ἐπιστήμονα καὶ ὡς ἄνθρωπον. Καὶ δι' αὐτὸ, παρ' ὅτι τὸ λυπηρὸν γεγονός τοῦ θανάτου του, ἐγένετο πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τῆς, ἐπέδωξε νὰ δημοσιεύσῃ εἰδικὸν περὶ αὐτοῦ ἄρθρον. Πρὸς τοῦτο ἀπηυθύνθη καὶ παρεκάλεσε τὸν πρῶτον διδάξαντα ἐν Ἑλλάδι τὴν Θεωρίαν τῆς Σχετικότητος, διακεκριμένον καθηγητὴν καὶ διδάσκαλον ὄλων τῶν χημικῶν τῆς τελευταίας 40ετίας, κ. Δ. Χόνδρον, τὸν τόσον ἀγαπώμενον παρ' ὄλου τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς Χώρας. Τὸ ἄρθρον αὐτὸ τοῦ κ. Χόνδρου ἐδημοσίευσεν μετ' ἐξαιρετικῆς ἰκανοποιήσεως. Ἐὰν ἤκουσθη μία ἀντίθετος ἀποφικ, ἢ Δ.Ε. εἶχε τὴν γνώμην, μετὰ τὴν ὁποίαν συνεφωνήσεν πρῶτος ὁ δυνάμενος νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ὁ ἀμειψότερον ἐνδιαφερόμενος κ. Δ. Χόνδρος, ὅτι χάριν ἀκριβῶς τῶν ἀρχῶν τῆς

μεγάλῃς προσωπικότητος τοῦ Einstein δὲν τῆς ἦτο ἐπιτετραμένον νὰ τὴν ἀγνοήσῃ. Χάριν ἀκριβῶς τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως τῆς ὁποίας πρῶτος ὑπέρμαχος θεωρεῖται ἐκεῖνος. Βεβαίως τὸ δημοσίευμα τοῦ κ. Ζαχαρία περιλαμβάνει πολιτικὰς καὶ φυλετικὰς δοξασίας ἀναμειγμένας μετὰ τὰς περὶ φυσικῆς ἀντιλήψεις, αἵτινες δύνανται νὰ ξενίσουν τὸν ἀναγνώστην καὶ νὰ θεωρηθοῦν ἀπαράδεκτοι δι' ἐπιστημονικὴν συζήτησιν. Ἀλλὰ ὁ κ. Ζαχαρίας ἀκολουθῶν εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὰς γνώμας Γερμανῶν τινῶν ἐπιστημόνων, στηρίζει τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος ἀκριβῶς δι' αὐτῶν τῶν δοξασιῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου, καὶ ἐὰν ἀκόμη τῆς παρείχετο ἐκ τοῦ Ὄργανισμοῦ ἢ τοιαύτη εὐχέρεια, ἢ διαγραφή των ὑπὸ τῆς Δ.Ε. ἀπέβαινε ἀδύνατος. Καθ' ἡμᾶς ὁ Einstein δὲν ἔχει ἀνάγκην ὑποστηρίξεως. Τὸ μέγαλον ἔργον του εἶναι πρὸ πολλοῦ ἐδραιωμένον. Ἡ χειροτέρα δὲ δι' αὐτὸν ὑπερησία θὰ ἦτο ἡ παρεμπόδις μᾶς ἐλευθερίας συζητήσεως. Οἱ ἀναγνώσται τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», οἱ ὁποῖοι εὐτυχῶς εἶναι ὄλοι ἐπιστήμονες, εἶναι εἰς θέσιν νὰ μορφώνουν γνώμην μόνοι, ἄνευ τῆς βοήθειας οὐδενός.

Ἡ Δ.Ε. τῶν Χ.Χ.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Κ. Γ. Μακρῆ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1955

Πρὸς τὴν

Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν»

Τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ τεῦχος 8-9 τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» ἐπικριτικὸν σημεῖωμα τοῦ καθηγητοῦ κ. Πρ. Ζαχαρία, ἀναφερόμενον εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς μεικτῆς γλώσσης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Δ. Χόνδρου εἰς τὴν σκιαγράφειν διὰ τῶν στηλῶν τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» τοῦ πρό μηνῶν ἐκλιπόντος κορυφαίου τῶν ἐπιστημόνων Ἀλβέρτου Ἀϊνστάϊν, ἰδίως δὲ εἰς ἀντιλήψεις ἀντιτιθεμένας πρὸς τὴν γενικὴν καὶ ἀνεπιφύλακτον σχεδὸν παραδοχὴν τοῦ μεγάλου ἐπιστημονικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ του ἔργου, προσκάλεσε πολλὰς συζητήσεις μεταξὺ διαφόρων συναδέλφων. Τὸ θέμα τῶν συζητήσεων καὶ τῆς δόξης κριτικῆς εἶναι, ἐὰν ἦτο ἐπιτετραμένῃ καὶ σκοπὸς ἢ καταχώρησις εἰς τὰς στήλας τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» τοιοῦτου περιχομένου δριμεῖα κριτικῆ, καθ' ὅσον διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὰ πράγματα τὸ δημοσίευμα φαίνεται στεροῦμενον ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφερόντος καὶ συνεπῶς μὴ ἔχον θέσιν εἰς ἐπιστημονικὸν περιοδικόν.

Διὰ τῆς παρουσίας μου ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ὅτι ἡ Δ.Ε. καλῶς ἐνήργησε δεχθεῖσα καὶ δημοσιεύσασα τὸ ἐπικριτικὸν τοῦτο σημεῖωμα. Δὲν νομίζω ὅτι τῆς ἦτο ἄλλωστε ἐπιτετραμένον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ Περιodikou, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἐκ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας τῆς διατυπώσεως τῶν ἰδεῶν, νὰ ἀρνηθῆ τὴν δημοσίευσιν εἰς ἐπικριτικὸν σημεῖωμα, προσερχόμενον μάλιστα ἀπὸ παλαιὸν καθηγητὴν διδάξαντα τρεῖς γενεὰς ἐπιστημόνων. Ἄν τώρα αἱ διατυπώμεναι ὑπὸ τοῦ κ. καθηγητοῦ ἀντιλήψεις καὶ γνώμαι εἶναι ὀρθαὶ ἢ ἐσφαλμένα, ἂν ἀποτελοῦν θετικὴν ἢ ἀρνητικὴν συμβολὴν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης καὶ ἂν, ὡς ἐν προκειμένῳ, ἐδρῖσκονται ἐκτός τόπου καὶ χρόνου, τοῦτο ἐναπόκειται νὰ κρίνουν οἱ ἀναγνώσται τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν». Τὸ περιοδικόν, ὡς γνωστόν, ἔχει ἀναγνώστας μόνον ἐπιστήμονας, ἢ κρίσις τῶν ὁποίων, πρέπει νὰ ἔχη φθάσει εἰς τὴν ὠριμότητα ἣτις εἶναι ἀναγκαῖα ἔχει μόνον εἰς τὴν στενὴν περιορισμένην ἄσκησιν μιᾶς ἐπιστημονικῆς ἐιδικότητος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γενικωτέραν θεώρησιν τῶν πραγμάτων.

Ἡ μεγάλη προσωπικότης τοῦ Ἀλβέρτου Ἀϊνστάϊν ἀνήκει ἤδη εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ κοσμεῖ τὸ Πάνθεον τῶν κορυφαίων τῆς Ἐπιστήμης. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν, ἄς εἶναι βέβαιον οἱ διαφωνοῦντες διὰ τὴν καταχώρησιν τοῦ σημεῖωματος, εἶναι ἄτρωτος ἀπὸ τὰς ἐπικρίσεις τὰς ἐδρασιόμηναι ἐπὶ ἀντιθέσεων πολιτικῶν καὶ φυλετικῶν δοξασιῶν. Εἶναι ἀξίεπαινος ἢ Δ.Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» τόσον διὰ τὴν καταχώρησιν τοῦ σημεῖωματος, ὅσον καὶ διότι σεμνῶς ἐπρολόγησε τοῦτο μὴ λαδοῦσα θέσιν ἀντίθετον πρὸς τὰς γνώμας τοῦ κ. καθηγητοῦ. Εἶναι ἀναμφισβητήτως περιττὴ ἢ ἔξαρσις τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἀϊνστάϊν, τόσον ἀπὸ τὴν Δ.Ε. ὅσον μᾶλλον ἀπὸ τοὺς διαφωνοῦντας πρὸς αὐτὴν ἀνευθύνας συζητήτας, οἱ ὁποῖοι βλέπουν ἐπιφανειακῶς μόνον τὸ ὄλον θέμα.

Ἡ Σύνταξις τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», ἢ ὁποία παρουσι-

άζει από της αναλήψεως των καθηκόντων της λίαν αξιόπαινον δρᾶσιν με τὰς προσπάθειάς τὰς οποίας καταβάλλει διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀναγκαίαν μορφήν καὶ περιεχόμενον εἰς τὸ μοναδικὸν ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν τοῦ κλάδου μας, ἔπραξε καὶ ἐν προκειμένῳ λίαν ἐπαξίως τὸ καθήκον της. Αἱ στήλαι τοῦ περιοδικοῦ διδόναι τὴν δυνατότητα ἄλλωστε εἰς κάθε διαφωνοῦντα νὰ διατυπώσῃ τὰς ἀντιλήψεις του. Μόνον δὲ διὰ τῆς ἐλευθέρως κριτικῆς μορφῆς ἢ ἀληθῆς γνώμης περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων καὶ προάγεται ἡ Ἐπιστήμη ἢ ὅποια ἐδημιουργήθη διὰ νὰ θεραπεύῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου.

Εἰς τὴν ὄλην περίεργον, ἀλλὰ ἀρκετὰ λυπηρὰν αὐτὴν ἱστορίαν, τὰ πράγματα εἶναι ἀπλᾶ. Τὰ «Χημικά Χρονικά», ὡς εἶχον καθήκον, ἐτίμησαν ἐπαξίως τὸν ἐκλιπόντα μέγαν σοφὸν δι' ἐνὸς λίαν ἐνδιαφέροντος ἄρθρου τοῦ πρώτου διδάξαντος εἰς τὴν χώραν μας τὴν θεωρίαν τῆς Σχετικότητος, τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ μας καθηγητοῦ κ. Δ. Χόνδρου. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἐγράφη τὸ ἐπικριτικὸν σημείωμα τοῦ καθηγητοῦ κ. Πρ. Ζαχαρία, ἀρνούμενου τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου σοφοῦ καὶ δεχομένου τὰς ἀπόψεις τῆς Deutsche Physik καὶ μετ' αὐτῶν τὰς φυλετικὰς δοξασίας καὶ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα τούτων, τὰ ὅποια εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὰ μαρτύρια καὶ τὸν θάνατον ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ὑπάρξεων.

Ὅσοι τῶν ἀναγνωστῶν τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» ἐδιέβασαν τὸ σημείωμα τοῦ καθηγητοῦ κ. Πρ. Ζαχαρία εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ συμφωνήσουν μαζὺ μου, κρίνοντας καὶ καταδικάζοντες τὰ γραφόμενα τοῦ κ. καθηγητοῦ ἀφ' ἐνὸς καὶ διακρινόντες ἀφ' ἑτέρου τὴν Δ. Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», ἢ ὅποια διὰ τῆς καταχωρήσεως τοῦ σημειώματος αὐτοῦ ἐδῶκε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ὀρθῶς κρίνοντας ἐκ τῶν συναδέλφων νὰ μορφώσωσι γενικωτέραν ἀντίληψιν ἐπὶ τῶν αἰτίων πολλῶν πραγμάτων, ἀπότοκος τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ κακοδαιμονία τοῦ κλάδου μας.

Μετὰ συναδελφικῶν χαριστιμῶν

Δρ ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΜΑΚΡΗΣ

Διευθυντῆς τοῦ Χημικοῦ καὶ Μικροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΑΝΩΤ. ΧΗΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΓΕΝ. ΧΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

1. Νιτρικὸν ἄμμωνιον

—Τροποποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 655/16 6 53 ἀπόφασις περὶ δ-ρων ἀσφαλείας τοῦ νιτρικοῦ ἄμμωνιου ὡς πρὸς τὴν συσκευασίαν αὐτοῦ. (Ἀριθ. ἐγκ. 11/1955, ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 24378/2337 κοινοποιούσα τὴν ὑπ' ἀριθ. 588/55 ἀπόφασιν τοῦ Α.Χ.Σ.).

2. Οἰνόπνευμα

—Διατίμησις οἰνοπνεύματος καθαρῶ, μετουσιωμένου στεμφυλοπνεύματος κ.λ. (Ἀριθμ. ἐγκ. 12/1955, ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 27450 κοινοποιούσα τὴν ὑπ' ἀριθμ. 15176/196 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφ. Κυβ. ἀρ. φ. 62/13.4.55 καὶ ἀρ. φ. 85/7.5.55, τεῦχος Β').

3. Ποτὰ καὶ Ποτοποιεῖα

—Ὅροι ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος οὗς δέον νὰ πληρῶσι τὰ ποτοποιεῖα. Ἀπαραίτητοι χῶροι καὶ διατάξεις αὐτῶν Ἀτομικῆ καθαριότητος ἐργαζομένων. Ὅροι κατασκευῆς ποτῶν. Χρησιμοποιούμενα κατηγορίαι οἰνοπνεύματος καὶ ἄλλων ὕλικῶν εἰς τὴν παρασκευὴν τῶν ποτῶν. (Ἀριθμ. ἐγκ. 20/1955, ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 33786, κοινοποιούσα τὴν ὑπ' ἀριθ. 31630 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν Ἐφ. Κυβ. ἀρ. φ. 117/4.7.55, Τεῦχος Β').

4. Κηρία

—Διευκρινίζεται, ὅτι ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς ὑπ' ἀριθ. 972/54 ἀποφάσεως ἀφορᾷ τὰ συνήθη μόνον κηρία καὶ οὐχὶ τὰ σκαλιστὰ τοιαῦτα (λαμπάδες σκαλιστές), διὰ τὰ ὅποια ἐπιβάλλεται, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου παρασκευῆς των, νὰ προέρχωνται μόνον ἐκ παραφίνης. (Ἀριθ. ἐγκ. 5/1955, ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 15491/1538, κοινοποιούσα τὴν ὑπ' ἀριθ. 1871/1938/54 ἀπόφασιν τοῦ Α.Χ.Σ., Ἐφ. Κυβ. ἀρ. φ. 33/7.3.55, τεῦχος Β').

—Κωδικοποιήσις καὶ τροποποιήσις τῶν περὶ κηρωδῶν ὕλων καὶ κηρίων ἀποφάσεων. Περιλαμβάνει: Τρόπον δειγματοληψίας πρώτων ὕλων κηροποιήτας καὶ κηρίων. Κατηγορίας κηρίων. Ὅρους οὗς δέον νὰ πληρῶσιν αἱ πρώται ὕλαι κηροποιήτας. Μεθόδους ἀναλύσεως κηρωδῶν ὕλων καὶ κηρίων. Ἀνιχνεύσεις εἰς κηρωδῆς ὕλας ἢ εἰς κηρία. (Ἀρ. ἐγκ. 21/1955 ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 33965/3293, κοινοποιούσα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2003/1954 καὶ 405/1955 ἀπόφασιν τοῦ Α.Χ.Σ. Ἐφ. Κυβ. ἀρ. φ. 128/14.7.55, τεῦχος Β').

5. Ζάχαρις

—Προσωρινὴ ἀτέλεια εἰσαγωγῆς ζαχαρώσεως πρὸς παρασκευὴν συμπυκνωμένων ὀπῶν πορτοκαλλίων ἐξαγομμένων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. (Ἀριθμ. ἐγκ. 22/1955, ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 39336/3320, κοινοποιούσα τὸ Β. Δ. τῆς 9.12.37 δημοσιευθὲν εἰς τὴν Ἐφ. Κυβ. ἀρ. φ. 513/17.12.37 τεῦχος Α' καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 5846/4.5.55 ἀπόφασιν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας).

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ

Η ΕΞΑΡΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΔΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

Ἐπὶ τοῦ ἐπιμάχου θέματος τῆς μελετωμένης ὑπαγωγῆς τοῦ ἀνωτέρου Ἰνστιτούτου ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Ἰδρύματος, τὴν ὁποίαν, συμφώνως τῇ Ὁργανισμῶν μας, δημοσιεύομεν:

Ἀκαδημία Ἀθηνῶν—Ἑλληνικὸν Ὑδροβιολογικόν. Ἰνστιτούτον Ἀρ. Πρωτ. 5604 Ἐν Ἀθῆναις τῇ 6 9.1955

Πρὸς τὰ Χημικὰ Χρονικά

Εἰς τὰ καταχωρηθέντα Πρακτικὰ συζητήσεων ἐν τῇ ἐγκρίτῳ ὁμῶν Περιοδικῷ (Τόμ. 20 ἀρ. 8—9 Αὐγούστου—Σεπτεμβρίου 1955) περὶ τῆς τύχης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου παρεσχέθησαν ἀνακριβεῖς πληροφορίες περὶ τῆς ἐν προκειμένῳ θέσεως τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἧτις δῆθεν συνεφωνήσε περὶ τῆς προσκολλήσεως τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἰνστιτούτου εἰς τὴν Δ/σιν Ἀλιείας.

Ἐπ' αὐτῶν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐν ὁλομείλῳ τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου ἐ. ἔ., ἐξεδήλωσε τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν της ὅπως διατηρηθῇ παντὶ τῷ τρόπῳ ὑπ' αὐτὴν τὸ Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτούτον καὶ ἀποτελέσει τοῦ λοιποῦ ὀργανικοῦ παράρτημα ταύτης.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπέστειλε διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 315178 26.1.55 ἐγγράφου της πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν Ὑπουργὸν Ἐθν. Παιδείας σχέδιον Νόμου μετὰ εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως ἐν οἷς ἀναπτύσσονται οἱ λόγοι τῆς τοιαύτης ὑπαγωγῆς, καθορίζονται δὲ οἱ σκοποὶ καὶ ὁ μηχανισμὸς λειτουργίας τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ἑλ. Ὑδροβ. Ἰνστιτούτου
Μ. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΕΠΙ Τῷ ΘΑΝΑΤῷ ΚΩΝΣΤ. ΔΟΣΙΟΥ

Τὸ Ἀνώτατον Χημικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους συνελεθὸν σήμερον ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Κωνσταντίνου Δοσίου, τέως Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, διατελέσαντος μέλους τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου,

Ἀποφασίζει

1. Ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν του θλίψιν ἐπὶ τῷ θανάτῳ διακεκριμένου ἐπιστήμονος, ὅστις ἐπὶ συναπτὰ ἔτη προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν χώραν.

2. Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ Κωνσταντίνου Δοσίου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου.

3. Νὰ ἀποσταλῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

4. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Τύπου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 18 Αὐγούστου 1955

Ὁ Πρόεδρος
Ε. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Α. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ